

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۰۹.۰۵.۰۹

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۵)

توحش استعماری و قتل عام مردم دوقریه:

ولسوالی بالا بلوک ولایت فراه یکی از نا آرام ترین ولسوالی های آن ولایت است. درین ولسوالی، علاوه به گروه طالبان، گروه های دزد و دهاره های رهگیر فراوان نیز وجود دارد. اینکه سرک فراه – فراه رود به شاهراه عمومی قندهار - هرات از درون دهات این ولسوالی میگذرد، وضعیت را برای عابران مشکل تر ساخته است. چند پوسته ای که از افراد پولیس و اردوی ملی دولت دست نشانده درین دهات جابجا شده، همه یا خود دزد اند و یا با دزدان در ارتباط تنگاتنگی قرار دارند. اختلاف میان بارکزیایی ها و نورزایی ها نیز درین ولسوالی بسیار شدید میباشد و مسیر طالبان از هلمند به شیندند و ادرسکن نیز ازین ولسوالی میگذرد. نیروهای اردوی پوشالی ملی در حد یک کندک درین ولایت جابه جا است و تیم پی آر تی اشغالگر نیز در کنار میدان هوایی این شهر جابجا بوده و در مواقع خاصی برای نیرو های اداره مستعمراتی کمک میرساند. تا حال دهها بار میان گروه طالبان و نیرو های اداره مستعمراتی و خارجی درین دهات درگیری های سختی رخ داده است. دولت مزدور سال گذشته شخصی به نام نورمحمد را در قریه گرانی مسلح ساخت تا از دولت حمایت و ازین مسیر مراقبت نماید، اما او با سازمان دادن یک گروه دزد و لومپن این راه را به شدت نا امن ساخت و از مردم به صورت غیر مستقیم باج میگرفت که فغان مردم بلند شد. اما چون مربی بزرگ و قدرتمندی در کابل داشت زور دولت در ولایت به او نمیرسید تا اینکه بالاخره توسط نیرو های امریکایی دستگیر و به هرات فرستاده شد. با آن هم افراد او مسلح باقی ماندند و همچنان دست به چپاول میزنند. درین مسیر دهات شیوان، گرانی و گنج آباد به شدت نا آرام میباشند و تمام راهگیری ها درین سه قریه صورت میگیرد.

چند روز قبل دو پسر "نفس گل خدمت"، سناتور فراه در مشرانو جرگه پوشالی نیز توسط طالبان درین منطقه حین رفتن به قندهار ربوده شدند و طالبان در بدل آنان خواهان رهایی یک تن از قومندانان خود شدند که تا حال دولت دست نشانده جوابی به آنها نداده است. اما دوشنبه تاریخ چهارم می، طالبان سه تن از افرادی را که سالها قبل وابسته

به دولت بودند، دستگیر و در قریه «گرانی» در ملام گردن زند. به دنبال آن نیرو های اداره مستعمراتی به این قریه که حدود ۴۰ کیلومتر از شهر فراه فاصله دارد، ارسال و عصر همانروز جنگ سختی میان طالبان و این نیرو صورت گرفت، نیرو های اداره مستعمراتی از طریق والی ولایت خواهان کمک از "پی آر تی" شدند و بعد از آنکه تانکهای امریکایی به این دو قریه رسیدند، جنگ شدید تر گردید، مخصوصاً که آفتاب در حال غروب بود و نیرو های اداره مستعمراتی و امریکائی سخت هراسان شدند که بالای شان شب نشود و به این خاطر بار دیگر این نیرو ها از نیروی هوایی امریکایی طالب کمک شدند و در اثر بمباران شدیدی که ساعت ۹ شب بر دو قریه گرانی و گنج آباد، صورت گرفت در قریه گرانی ۹۲ تن و در گنج آباد ۵۵ تن از مردم عوام این دو قریه کشته شده و ۱۲ تن دیگر شدیداً زخمی شدند. در میان این کشته شدگان ۱۲ کودک متعلم مکتب هم وجود دارد. فردای آنروز مردم این دو قریه ۹۰ تن از زنان و کودکان کشته شده را به دروازه ولایت فراه آورده و به مقام های دولتی این ولایت نشان دادند که افراد کشته شده، غیر نظامی اند. این کشتار سرو صدای بسیاری در داخل و خارج به راه انداخته، هیلاری کلینتون وزیر خارجه امریکا ازین کار اظهار تاسف کرد و "بارک اوبام" نیز از کرسی «معدرت» خواست. این رسم تمام اشغالگران است که وقتی ملتی را به قتل می‌رسانند، برای مزدوران و قلاده بندان خود این چنین ظاهراً تمکین میکنند. به روز پنجشنبه هفدهم ماه ثور مردم شهر فراه به ضد این جنایت امریکایی ها تظاهرات خشمگینی را به راه انداختند که در جریان چهار تن زخمی شدند. قاتلان و وطنفروشان در ولسی جرگه برای اینکه نشان دهند که گویا طرفدار مردم میباشند، روز چهارشنبه شانزدهم ثور، خواهان «قانونمند» شدن نیرو های خارجی در افغانستان شدند. "نعیم فراهی" یکی از اعضای سابق حزب اسلامی و وکیل در ولسی جرگه که مسؤل اجرایی جبهه ملی ربانی است با «احساسات خاصی» از کشته شدگان دفاع و از نیرو های خارجی انتقاد میکرد او هم خواهان «قانونمند شدن» این نیرو ها شد و پیشنهاد کرد که برای سه روز دروازه ولسی جرگه را ببندند و مردم با اینکه ازین کشتار مردم بیگناه شدیداً عصبانی اند، اما به رسم مطایبه میگویند که ازین چه بهتر که این دروازه بسته شود و مردم از یک نهاد فاسد و مزدور رهایی یابند. به این صورت بار دیگر احساسات مردم به ضد اشغالگران تحریک شده و امکان آن دیده میشود که تظاهرات و اعتراضاتی در کابل نیز به راه بیفتد.

ولسوال دهنه غوری به قتل رسید:

ولسوال ولسوالی دهنه غوری ولایت بغلان روز چهارشنبه، شانزدهم ثور حین بر آمدن ازین ولسوالی مورد حمله افراد مسلح قرار گرفت و کشته شد. با محسن خان ولسوال پسرش و مسؤل امنیت ملی این ولسوالی نیز به قتل رسیدند. مردم فکر میکردند که این حمله به وسیله طالبان صورت گرفته است. ولایت بغلان که در زمان امارت طالبان یکی از پایگاه های مهم آنان به حساب می آمد و ازین طریق میخواستند که تمام شمال را تصرف کنند، از چند ماه به این طرف به یکی از محل های مهم فعالیت طالبان مبدل شده است و می‌رود که باز هم ازین طریق وضعیت شمال را به نفع خود تبدیل نمایند. در حالیکه نیرو های آلمانی و فرانسوی در شمال مستقر میباشند، تا حال قادر به جلوگیری ازین نا امنی ها نشده اند. نیروهای اشغالگر آلمانی که طی چند سال گذشته خواسته اند به مناطق جنگی بروند، اما مردم میگویند که اینک جنگ نزد آنان آمده و معلوم نیست که اگر جنگ شدت یابد، این نیرو ها به جای دیگری خواهند رفت و یا به خانه بر خواهند گشت.

۴۲ تن حاضر به مزدوری شدند:

جریان ثبت نام برای انتخابات پوشالی ریاست جمهوری و شورا های ولایتی هژدهم ثور به پایان رسید. در این جریان ۴۲ تن به شمول دو زن حاضر شدند تا در پنج سال آینده حلقه غلامی امپریالیست های جهانی را بر گردن مردم بیش از پیش تنگتر نموده در بدل مقداری پول وشوکت رسماً در تاریخ اسم خویش را به حیث میهن فروش ثبت تاریخ نمایند. به همین منظور به زودی رقابت جدی و معامله میان این ۴۲ تن آغاز خواهد شد. در همین حال ۲۸۵۳ تن دیگر برای انتخابات شورا های ولایتی ثبت نام کرده اند. مردم تبصره می نمایند که هر آن چیزی که امریکا بخواهد همانطور خواهد شد از اینرو دلچسپی خاصی به انتخابات ندارند و ۴۲ نامزد با دامن زدن مسایل ملیتی و قومی و زبانی و مذهبی تلاش دارند تا مردم را به شکلی از اشکال به پای صندوق ها رای ببرند.